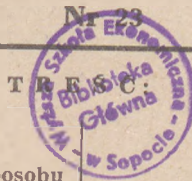

BIULETYN Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 25 sierpnia 1954 r.

Poz. 102

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 102 — nr 21 z dnia 31.VII.1954 r. w sprawie sposobu sporządzania kosztorysów na montaż maszyn

i urządzeń na podstawie cenników kosztorysowych oraz sposobu kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami.

102.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Główna Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych
nr 21 z dnia 31 lipca 1954 r.
(znak: GKOP.IVko-549)

w sprawie sposobu sporządzania kosztorysów na montaż maszyn i urządzeń na podstawie cenników kosztorysowych oraz sposobu kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami.

W celu ułatwienia prac nad sporządzaniem kosztorysów Główna Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych podaje do wiadomości:

- 1) instrukcję Biura Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów w sprawie sposobu sporządzania kosztorysów na montaż maszyn i urządzeń przemysłowych na podstawie cenników kosztorysowych, wymienionych w urzędowym spisie, wydanym przez Urząd Rady Ministrów, stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszego pisma okólnego,
- 2) pismo okólnie Biura Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1954 roku w sprawie ustalenia sposobu kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami, stanowiące załącznik nr 2 do niniejszego pisma okólnego.

2 załączniki.

DYREKTOR GŁÓWNEJ KOMISJI OCENY
PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH

inż. M. Bartnicki

Załącznik nr 1 do pisma okólnego
PKPG nr 21 z dnia 31 lipca 1954 r.

URZĄD RADY MINISTRÓW
BIURO NORM BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

INSTRUKCJA

w sprawie sposobu sporządzania kosztorysów na montaż maszyn i urządzeń przemysłowych na podstawie cenników kosztorysowych, wymienionych w spisie urzędowym.

1. Przy kosztorysowaniu montażu maszyn i urządzeń przemysłowych stosuje się cenniki, wymienione w pozycjach od 1 do 34 „Urzędowego spisu cenników oraz katalogów norm, obowiązujących dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych na rok 1954” (Biuletyn PKPG nr 37, poz. 192 z 1953 r.).

2. Każdy z wymienionych wyżej cenników posiada mnożniki przeliczeniowe cen kosztorysowych na poziom cen obowiązujących w latach 1953 i 1954 czyli tak zwane „M-53”.

3. Przy sporządzaniu kosztorysów na montaż maszyn i urządzeń przemysłowych, w których poszczególne pozycje kosztorysowe oparte są na różnych cennikach kosztorysowych, posiadających odmienne mnożniki „M-53”, należy przeliczać na poziom cen bieżących w zasadzie każdą pozycję kosztorysową. W tych przypadkach inwestorzy powinni z reguły zlecać biuro projektowemu dokonanie tych przeliczeń dla wskazanego przedsiębiorstwa wykonawczego (pismo okólnego nr 72 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1954 r., w sprawie przeliczania kosztorysów robót budowlanych, montażu konstrukcji oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych na poziom cen bieżących) (Monitor Polski Nr A-32, poz. 477).

4. Przy przeliczaniu kosztorysów przez biura projektowe należy stosować następujące zasady:

1) Inwestor ustala wykonawcę montażu maszyn i urządzeń w porozumieniu z biurem projektów.

2) W przypadku gdy w chwili opracowywania dokumentacji projektowo-kosztorysowej nie można ustalić wykonawcy montażu, biuro projektowe wytypuje wykonawcę, którego specjalizacja umożliwi wykonanie montażu.

3) Dla ustalenia, zgodnie z pkt 1 lub 2, wykonawcy, biuro projektów ustala współczynnik właściwy dla wykonawcy, podany w zarządzeniu nr 23 Przewodniczącego PKPG z dnia 21 stycznia 1953 r. w sprawie przeliczenia planu inwestycyjnego i planu budownictwa na 1953 r. (CRBI, Wydanie III, Część I, str. 17).

4) Przy wycenie kosztorysów na podstawie obowiązujących cenników kosztorysowych na montaż maszyn i urządzeń, ogłoszonych w urzędowym spisie cenników, należy przeliczyć każdą pozycję cennikową na poziom cen 1953/54 przez przemnożenie poszczególnych elementów kosztów bezpośrednich (robocizny, materiałów i pracy sprzętu) przez mnożnik „M-53” rzeczywistego wykonawcy.

Mnożnik „M-53” otrzymuje się przez podzielenie mnożnika „M-53” podanego w cenniku, przez współczynnik wykonawcy (zmiany stawek płac po 3.1.1953 r.), podany w tej samej tabeli cennika i przemnożenie przez współczynnik wykonawcy, ustalony w pkt 3, według wzoru:

$$\text{„M-53” rzecz.} = \frac{\text{„M-53” wg cennika} \times \text{wsp. rzecz. wykon.}}{\text{wsp. wykonawcy podanego w cenniku}}$$

Metoda otrzymania „M” jest zgodna z metodą podaną we wszystkich cennikach kosztorysowych dla celów korekty współczynników (mnożników) przeliczeniowych.

5) Po dokonaniu takiego przeliczenia podsumowuje się kosztorys, otrzymując w wyniku, po dodaniu kosztów ogólnych, wartość odpowiadającą poziomowi cen 1954 r. dla jednego przedsiębiorstwa, wykonującego całość robót. W przypadku, gdy ze względów technologicznych dla wykonania określonego montażu musi być zaangażowanych więcej niż jedno przedsiębiorstwo wykonawcze, wówczas należy podzielić kosztorys na odpowiednią ilość części i przeliczyć je w formie tabeli elementów skalonych, z zastosowaniem takiej ilości współczynników wykonawcy, jaka będzie w danym przypadku ilość wykonawców.

6) W przypadku, gdy w praktyce wystąpi inny wykonawca niż pierwotnie przyjęto, wówczas inwestor zgodnie z § 2 zarządzenia nr 121 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 września 1953 r. w sprawie sporządzania i przeliczania kosztorysów robót budowlano-montażowych oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych (Monitor Polski Nr A-85, poz. 1011), przeliczy kosztorys w dostosowaniu do danego wykonawcy.

Wzór przeliczenia przy uwzględnieniu jednego wykonawcy ustala przykładowo załącznik nr 1 do instrukcji.

7) Pozycje kosztorysowe z cenników, opartych na poziomie cen z 1953 r. należy z kosztorysu wyodrębnić ze względu na konieczność zastosowania do nich innej wysokości kosztów ogólnych, skorygowanej współczynnikiem 0,881 w stosunku do wysokości tych kosztów, ustalonej uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 87).

8) Pozycje, których brak w cennikach kosztorysowych i które uzupełnia się na podstawie analizy szczegółowej, powinny być kalkulowane z zasady na takim poziomie cen, na jakim oparty jest analogiczny cennik i wówczas stosuje się również opisaną wyżej metodę przeliczenia (pkt 4—7).

9) W przypadku, gdy analiza własna opiera się na cenach bieżących, wówczas należy postąpić w sposób analogiczny jak dla cenników o poziomie cen z 1953 r. (pkt 7).

10) Przy kosztorysowaniu robót elektroenergetycznych całość kosztorysu należy podzielić na grupy, odpowiadające źródłom wyceny, a odpowiedni mnożnik „M” należy stosować jednorazowo do łącznej sumy kosztów danej grupy (robocizny, materiałów i pracy sprzętu wraz z kosztami ogólnymi). Przez grupy należy rozumieć zestawienie pozycji, wy-

cenionych całkowicie bądź na podstawie jednego z obowiązujących cenników, bądź na podstawie analiz o jednym poziomie cen.

Powyższa metoda uzasadniona jest niewielką ilością źródeł wyceny, co powoduje że nie zachodzi konieczność przeliczania przy pomocy mnożnika „M” każdej pozycji kosztorysu odrębnie. Odpowiedni przykład podany jest w załączniku nr 2 do instrukcji.

p.o. DYREKTOR BIURA

inż. M. Pszenicki

Kosztorys Nr
na montaż gniotowników dwutorowych \varnothing 1800 \times 500, typ 3702 prod. krajowej.

Lp.	Podstawa wyceny lub pozycja analizy	Opis kosztorysowy urządzenia lub robót montażowych, jednostka miary i ilość	Cena jednostkowa wg cennika zł	Mnożnik „M-53”	Cena jednostkowa wg bazy 1953 r. zł	Wartość kosztorysowa zł			
						roboty montażowe			Urządzenia „U”
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1	Cennik nr 24 (MB)M/53 poz. 24 1	Montaż gniotownika dwutorowego \varnothing 1800 \times 500, typ. 3702 prod. krajowej — ciężar urządzenia 42,0 t sztuk 2	R — 2434 M — 140 S — 250	1,08	R — 2630 M — 151 S — 270 U — 340000	5260,—	320	540	680000,—
2	Cennik nr 15 (BP)M/53 poz. 15 — 038	Przemieszczenie gniotowników na płozach i wałkach przy pomocy windy ręcznej na dodatkową odległość 10 m — ciężar poszczególnych elementów do 5 t. Ciężar całk. 84 t.	R — 3,70 M — 0,12 S — 0,10	1,349	R — 5 M — 0,16 S — 0,135	420	13,6	11,33	
3	Cennik nr 8 (BP)M/53 poz. 1210	Montaż silnika prądu zmiennego typ. SCUF, nr katal. 106420 moc 30 KV o ciężarze 570 kg sztuk — 2	R — 115,5 M — 4,8	1,0	R — 115,5 M — 4,8 U — 5500	231	9,6		11 000,—
4	Cennik nr 15 (BP)M/53 poz. 15 — 059 poz. 15 — 062	Przemieszczenie silników na wałkach ręcznie na dodatkową odległość 30 m — ciężar 1,4 t.	R — 14,90 M — 0,43	1,349	20,10 0,58	28,91	0,66		
Razem poz. 1,2 i 4 generalia: rob — 93%, mat. i praca sprzętu — 22% poz. 3 generalia jw. lecz ze wsp. 0,881						5702,91	316,26	551,33	680000,—
						5303,70	69,58	121,29	—
						231,—	9,60	—	11000,—
						189,19	1,86	—	—
R a z e m						11426,80	397,30	672,62	691000,—

Zestawienie:

koszt robocizny	— 11 426,80 zł.
„ mater.	— 397,30 „
„ pracy sprzętu	— 672,62 „
razem koszt rob. montaż	— 12 496,72 zł.
wartość urządzeń	— 691 000,— „
ogólny koszt	— 703 496,72 zł.

Mnożnik „M-53” obliczony dla wybranego wykonawcy metodą podaną w cennikach.

Założenia:

- Jako wykonawcę montażu przyjęto C.Z.K.St.
- Przyjęto transport urządzeń z magazynu przyobiektowego odległego od miejsca zamontowania 60 m.
- W poz. 2 i 4 policzono jedynie transport uzupełniający na odległość stanowiącą różnicę między odl. uwzględnioną w odpowiednich cennikach kosztorysowych, a odległością założoną (tj. 60 m.)
- Mnożnik na ceny 1953 r. „M-53 netto” — z cennika Nr 24 (MB) M/53 przeliczono uwzględniając właściwy dla wykonawcy tj. Centr. Zarządu Konstrukcji Stal. — współczynnik zmiany stawek płac po 3.1.53 r. (współczynnik wykonawcy), który wynosi 1,125: „M-53 netto” dla C.Z.K.St. — $\frac{1,037 \times 1,125}{1,2}$ — 1,08, gdzie 1,037 — współczynnik „M-53” wg cennika, odpowiedni dla wykonawcy, któremu przysługuje współczynnik zmiany stawek płac — 1,2.
- Dla poz. 2 i 4 współczynnika nie korygowano, ponieważ wsp. „M-53” z cennika Nr 15 (BP)M/53 obowiązuje wszystkich wykonawców.

6. Dla poz. 3 obliczono generalia ze współczynnikiem 0,881, ponieważ cennik Nr 8a (BP)M/53 oparty jest na poziomie cen 1953 r.

O ile inwestor w momencie zlecenia pracy zmienia wykonawcę i zamiast CZK St. zleci pracę do wykonania np. C.Z. Inst. Przemysłowych, którego współczynnik zmiany stawek płac (współczynnik wykonawcy) zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 23 z dn. 21.1.53 r. wynosi 1,115, wówczas należy z kosztorysu sumę [poz. 1,2 i 4 pomnożyć przez iloraz $\frac{1,115}{1,125}$ i dodać do niej niezmienną wartość poz. 3 i odpowiednich generalii.

	Robocizna	Materiał	Praca sprzętu
Razem poz. 1,2 i 4 . . .	5 702,91	316,29	551,33
Generalia rob. 93% mat. i praca sprzętu 22% . .	5 303,70	69,58	121,29
przemnożone przez iloraz 1,115	11 006,61	385,84	672,62
1,125	10 908,7	382,41	666,63
dodaje się koszt poz. 3 i generalia	231,—	9,60	—
ze współczyn. 0,881 . . .	189,19	1,86	—
Razem	11 328,89	393,87	666,63

Zestawienie:

koszt robocizny	— 11 328,89 zł.
„ materiału	— 397,30 „
„ pracy sprzętu	— 672,62 „

Razem koszt rob. mont.: — 12 398,81 zł.

Załącznik nr 2 do instrukcji

Kosztorys na budowę 1,2 km odgałęzienia linii wysokiego napięcia 30 kV na słupach drewnianych na szczudłach linka AFL — 35 mm²

(Dla uproszczenia podano w kosztorysie końcowe sumy rozdziałów).

L.p.	Podstawa wyceny lub poz. analizy	Opis kosztorysowy urządzenia względnie robót montażowych, jednostka miary i ilość	Cena jednostkowa zł	Wartość kosztorysowa zł			
				Roboty instal.—montażowe			Urząd. wzgl. aparaty „U”
				Robocizna „R”	Materiał „M”	Praca sprzętu „S”	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	8L —116	I. Prace przygotowawcze		176	—	—	—
	8L —2132b	II. Prace ziemne poz. od 2 do 4		695	—	—	—
	8L różne	III. Prace fundamentowe poz. od 5 do 8		166	2040	144	—
		IV. Montaż i stawianie słupów poz. od 9 do 20		887	5950	849	—
		V. Izolatory i osprzęt poz. od 21 do 23		140	2695	—	—
		VI. Przewody poz. od 24 do 30		352	7670	362	—
		VII. Prace końcowe poz. od 31 do 35		306	394	—	—
		Razem		2722	18749	1355	—

Przyjęto:

1. Koszty ogólne od robocizny 89%
2. „ „ „ „ materiał. 21%
3. „ „ „ „ pr. sprzęt 21%
4. Ceny materiałów w loco magazyn przyobiekty

Zestawienie:

koszt robocizny wg rozdz. 2 2722.—
 „ materiałów „ 18749.—
 „ pracy sprzętu „ 1355.—

Razem koszt robót inst.-montażowych — 22 826.—
 Wartość urządzeń „ 1 — —

Ogólny koszt 22 826.— zł.

Wskaźnik „M-53” dla cennika 8L — 0,975
 koszt budowy 1,2 km linii wysokiego napięcia
 w cenach 1954 r. wynosi — 22 826 × 0,975 — 22 300 zł

Załącznik nr 2 do pisma okólnego
 PKPG nr 21 z dnia 31 lipca 1954 r.

**PISMO OKÓLNE
 URZĘDU RADY MINISTRÓW**

Biura Norm Budowlano-Montażowych
 z dnia 12 czerwca 1954 r.

w sprawie ustalenia sposobu kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami.

Na podstawie § 3 pkt 2 lit. b) uchwały nr 302/54 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 roku w sprawie usprawnienia prac w zakresie sporządzania dokumentacji kosztorysowej ustala się następujący sposób kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami:

1. Zakres i poziom cen kalkulacji szczegółowej.

1) Roboty budowlano-montażowe nie objęte obowiązującymi cennikami kosztorysuje się na podstawie szczegółowej kalkulacji cen.

2) Określenie cen jednostkowych w kosztorysach na podstawie kalkulacji szczegółowej może być stosowane jedynie w przypadkach braku odpowiedniej pozycji kosztorysowej w obowiązujących cennikach kosztorysowych.

3) Przy sporządzaniu kosztorysu wyłącznie na podstawie kalkulacji szczegółowej przyjmuje się jednolity poziom cen tego roku, w którym wydane zostały po raz pierwszy obo-

wiązujące normy pracy jednolite, a w przypadku ich braku normy branżowe, na roboty kosztorysowane, bez uwzględnienia późniejszych zmian norm pracy i stawek, jednakże z uwzględnieniem obowiązujących uzupełnień do norm pracy.

4) Przy sporządzaniu kosztorysu, w którym część pozycji nie jest objęta obowiązującymi cennikami, należy przeprowadzić szczegółową kalkulację tych jedynie pozycji. Przy przeprowadzaniu kalkulacji szczegółowej obowiązuje uwzględnienie takiego samego poziomu cen wszystkich kalkulowanych elementów kosztów bezpośrednich, jaki jest podany w cenniku kosztorysowym, z którego brano pozostałe wyceny jednostkowe dla danego kosztorysu lub jego części.

2. Kalkulacja robocizny.

1) Podstawą wyceny robocizny są w zasadzie Katalogi Norm i Cen Jednostkowych lub Katalogi Norm i Stawek Jednostkowych z okresu przyjętego zgodnie z wytycznymi ust. 1 pkt 3 i 4. Jeżeli dla danych robót brak jest norm jednolitych, natomiast istnieje dwa lub więcej katalogów norm branżowych — wówczas stosuje się ten katalog norm branżowych, który został wydany przez resort nadzorujący przewidywane przedsiębiorstwo wykonawcze. Przy kalkulacji robocizny należy stosować normy pracy oraz układ zbiorowy obowiązujący przewidywane przedsiębiorstwo wykonawcze, dla robót wykonywanych siłami własnymi.

2) Jeżeli dla danej pozycji brak jest wymienionych norm, wówczas mogą być stosowane obowiązujące normy zakładowe, pod warunkiem dokonania ich krytycznej analizy, a w przypadku lub braku ustalenia własne kosztorsanta z ewentualnym uwzględnieniem opracowań krajowych i zagranicznych.

3) Do cen jednostkowych robocizny stosuje się:

a) dodatki za roboty pomocnicze zgodnie z okólnikiem nr 11 Ministerstwa Odbudowy z dnia 11 kwietnia 1949 r. i pismem okólnym Ministerstwa Budownictwa z dnia 10 sierpnia 1949 r. (CRBJ część I) oraz ustaleniami podanymi w obowiązujących cennikach kosztorysowych lub innych przepisach resortowych w tym względzie,

b) dodatki za prace w warunkach szkodliwych dla zdrowia niebezpiecznych lub uciążliwych — zgodnie z obowiązującymi układami pracy (np. załącznik nr 13 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie) oraz w granicach podanych w tych układach,

4) Dodatki z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych oraz w niedziele i święta stosuje się tylko w wyjątkowych przypadkach przewidzianych zatwierdzonym projektem organizacji robót,

5) Przy kalkulacji robocizny obowiązują stawki robocizny wg strefy odpowiadającej lokalizacyjnie kosztorysowanej bu-

downie. Ewentualną różnicę kosztów robocizny ponosi przedsiębiorstwo wykonawcze w ramach dodatków z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych.

3. Kalkulacja materiałów.

- 1) Na koszt jednostkowy materiałów składa się:
 - a) koszt materiałów, prefabrykatów, elementów i konstrukcji budowlanych wg ceny nabycia tj. „franko wagon“ stacja odbioru lub „loco magazyn“ wytwórni,
 - b) koszt przewozu ze stacji wyładawczej, magazynu centrali handlowej lub składu dostawcy do magazynu przyobiektoowego.
- 2) Analiza kosztu materiałów występujących w kalkulowanej pozycji kosztorysowej łącznie z kosztami przewozu, składa się z następujących elementów:
 - a) określenia zużycia materiałów na jednostkę miary ustaloną w kosztorysie dla danej roboty. Podstawą dla określenia zużycia materiałów na jednostkę kosztorysowanej roboty są w zasadzie „Kosztorysy wzorcowe z analizą jednostkową robocizny i materiału“ — PNB-650 do PNB-667, z wyjątkiem PNB-660 — stolarka normalizowanych okien i drzwi. W przypadku braku w PNB — norm zużycia materiałów na daną robotę można oprzeć się na innych podręcznikach technicznych w następującej kolejności:
 - „Tymczasowe normy zużycia podstawowych materiałów budowlanych“ — wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego 1954 r.
 - „Podstawy Analityczne Robót Budowlanych“, wydawnictwo Ministerstwa Odbudowy nr 14 z 1947 r.
 - „Podstawy Analizy Cen Robót Drogowych i Mostowych“ (PAC).
 - „Podręcznik do Obliczania Kosztów Robót Budowlanych“ (TOR)
 - względnie należy dokonać szczegółowego obliczenia ilości potrzebnych materiałów z uwzględnieniem dopuszczalnych strat związanych z właściwościami materiałów i procesem technologicznym,
 - b) ustalenia cen nabycia materiałów z odpowiednim uwzględnieniem ceny zbytu lub ceny hurtowej posługując się cennikami central handlowych obowiązującymi dla poziomu cen, przyjętego w kosztorysie (w zasadzie 1950 r.) oraz cen na materiały miejscowe wg przyjętych danych wyjściowych,
 - c) przyjęcia z danych wyjściowych właściwej odległości transportu i rodzaju środków transportowych dla przewozu materiałów do magazynu przyobiektoowego,
 - d) ustalenia kosztu dowozu materiałów, zgodnie z obowiązującymi dla przyjętego w kosztorysie poziomu cen taryfami przewozowymi z uwzględnieniem procentowych dodatków za czynności spedycyjne oraz pracę w godzinach nadliczbowych i świątecznych (łącznie 20%), jeżeli dodatek ten nie jest w kalkulowany do ceny przewozu. Przy poziomie cen 1950—51 r. należy stosować taryfę przewozową podaną w części I CRBJ, a przy poziomie cen 1952—53 „Taryfę towarową transportu samochodowego i spedycji“ obowiązującą od dnia 1 lutego 1952 r. (z wyjątkiem transportów drobnicowych oraz materiałów instalacyjnych, których koszt transportu wycenia się zgodnie z CRBJ narzutem procentowym do wartości tych materiałów).
- 3) Koszty opakowania i transportu „franko wagon“ stacja odbiorcza powinny być uwzględnione tylko w przypadkach, gdy cena sprzedażna nie jest kalkulowana z ich uwzględnieniem.
- 4) Koszt opakowania, o ile nie jest wliczony do ceny sprzedażnej, należy obliczyć na podstawie ofert lub danych cen-

nikowych, określających na ogół wysokość tego kosztu w procentach od wartości materiałów.

W przypadku gdy chodzi o opakowania zwrotne, w obliczeniu jego kosztów należy uwzględnić tylko część kosztu nie podlegającą zwrotowi.

4. Kalkulacja pracy sprzętu budowlanego.

1) W kosztorysie kalkuluje się wszelkie koszty zmienne związane z eksploatacją sprzętu, to jest: amortyzację i naprawy, energię oraz obsługę. Koszty jednorazowe jak dowiezienie, montaż, demontaż, odwiezienie oraz budowa, konserwacja i rozbiórka tymczasowych urządzeń pomocniczych związanych z pracą — kalkuluje się w kosztorysie na urządzenie placu budowy.

2) Analiza kosztów zmiennych składa się z następujących czynności:

- a) określenia czasu pracy sprzętu na jednostkę ustaloną w kosztorysie dla danej roboty na podstawie norm wydajności, podanych w katalogach norm pracy, a w przypadku ich braku w innych źródłach technicznych,
- b) kalkulacji kosztów zmiennych na jedną godzinę pracy sprzętu w oparciu o zasady podane w CRBJ, część I, dział 3, wydanie III z 1953 roku.

3) Skalkulowany koszt robocizny obsługi na wycenioną jednostkę danej roboty dodaje się do robocizny bezpośredniej (rozdział II).

4) W przypadku stosowania wysokości poszczególnych składników kosztów zmiennych, podanych w części I, dział 3 CRBJ — dla celów kalkulacji kosztorysowej na poziomie cen 1951 r. lub 1952 r. koszty powyższe należy sprowadzać do poziomu cen kosztorysu drogą przemnożenia przez mnożnik „M-51“ lub „M-52“ podany w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 59 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (CRBJ cz. I str. 44), uwzględniając rodzaj robót, do którego używany jest dany sprzęt.

5) W przypadku stosowania wysokości poszczególnych składników kosztów zmiennych, podanych w części I, dział 3 CRBJ dla celów kalkulacji kosztorysowej na poziomie cen 1953 roku koszt podawany w CRBJ w kolumnie 17 (amortyzacja i naprawy) przemnaża się przez 1,4 — w kolumnie 21 (energia) przez 1,00 — w kolumnie 24, 25 i 26 (obsługa) przez 1,35.

5. Inne zagadnienia.

1) Kalkulację kosztu transportu wewnętrznego poziomego i pionowego przeprowadza się zgodnie z ustaleniami podanymi w ust. 2 i 4.

2) Do obliczonych kosztów bezpośrednich stosuje się stawki kosztów ogólnych wymienione w załączniku do uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 87 oraz CRBJ cz. I).

Przy kosztorysowaniu robót, których wykonawcami będą przedsiębiorstwa podległe Ministerstwu Kolei, Ministerstwu Poczty i Telegrafów oraz Ministerstwu Energetyki stosuje się zmienione stawki kosztów ogólnych, podane w odpowiednich zarządzeniach resortowych.

3) Przeliczenie cen kosztorysowych na poziom cen bieżących dokonuje się zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik nr 2 do zarządzenia nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1954 r. w sprawie zatwierdzenia jako powszechnie obowiązujących tymczasowych cenników kosztorysowych na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz montaż i urządzeń przemysłowych (Monitor Polski Nr A-23, poz. 378).

p.o. DYREKTOR BIURA

inż. M. Pszenicki

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 387/Cz/54, podpisano do druku 25.VIII.54 r., druk ukończono 27.VIII.54 r.

Nakład 21649. Papier druk. sat. kl. VII/A¹ 60 gr., ark. wyd. 0,9

Zam. 4670/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa. 5-B-18854

CENA NUMERU 2 ZŁ.